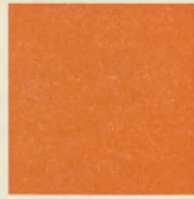
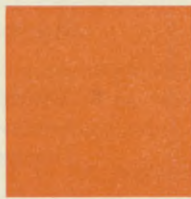

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

vi alla

tidskrift för göteborgs ungdomsledare nummer 4 maj 1966 årgång 15 pris 1 krona

VI ALLA
4/1966
maj

- "Den eviga frågan" kallade vi ett meningsutbyte om ungdomsgårdar i aprilnumret av Vi alla. *Bosse Ringholm* kommer här med ett nytt inlägg som svar på *Lars Carlssons* artikel. Efter sommaruppehållet kan vi fortsätta debatten om läsekretsen så vill . . .
- Det blir mera diskussion denna gång i Vi alla. Stridbare *Åke Edén* har uppkallat t. f. ungdomskonsulent *Sigurd Lie* till ett genmäle om "Skolan, fritiden, teatern".
- *Åke Edén* tycker att ungdomsgårdsföreståndarna visat för lite intresse för DX-verksamheten och menar att ungdomsgårdarna missat en verklig chans att knyta an till de internationella frågorna. *Rune Bränge*, tidigare ungdomsgårdsföreståndare, nu assistent på fritidsbyrån, förklarar och försvarar . . .
- Vi inviger en ny ungdomsgård på mittuppslaget, och har ett reportage från en annan gårdsinvigning.
- Presentationsintervju med stadens nye ungdomsintendent, *Lars Andréasson*.
- *Göteborgs Distrikts Idrottsförbund* skriver till barnavårdsnämnden i angelägen bidragsfråga.
- 52 — så var det då handlar om poesi, om hur man enligt *Stig Carlson* skulle bredda lyrikintresset — ja, just 1952. Har intresset ökat 1966? Läs och jämför!
- Fritidsledare och fritidsredaktör. Mycket om fritid alltså i detta majnummer, som är sista Vi alla före sommaren. I september ses vi igen.

VI ALLA

Tidskrift för Göteborgs ungdomsledare
Fritidsbyrån, Skånegatan 26, Göteborg 5, Tel. 20 09 20

Fritid med problem

Nu är det snart sommar, sol — och fritid. För många, kanske de flesta, en efterlängtat fritidsperiod, då man kan göra vad man vill, nota bene om man har råd. Mer än annars under året tar vi ett kraftigt tag i begreppet fritid, känner på det och funderar vad man kan göra åt det.

Fritid blir de närmaste årens stora diskussionsämne, ett ämne för politiker, samhällsplanerare — ja, för alla och envar, ty alla är vi berörda av den. Fritid är emellertid inte bara semester. Fritid har vi också efter en alltmera avgränsad arbetsdag. Fritidsbegreppet kommer in i bilden under det förlängda veckoslutet.

Genomsnittssvensken beräknas arbeta 1840 timmar om året 1975 och är ledig nära 6900 timmar under samma tid. Det är en fantastisk utveckling av fritidsavsnittet om man jämför med hur folk hade det under slutet av förra århundradet. Var den framtida gränsen mellan arbete och fritid kommer att gå, vet vi för övrigt inte riktigt. Vi kan bara, liksom långtidsutredningen, spå.

Denna vår fritid skall planeras. Fritiden finns för olika grupper medborgare, för olika åldrar, för ungdom såväl som för pensionärer. Fritid är ju olika saker. Fritidsplaneringen måste se till att vi får frisk luft att andas, friskt vatten att våga bada i, fria ytor att röra oss på och möjligheter att kommunikationledes ta oss till fritidshus och fritidsplatser. En aktiv landskapsvård hör också till bilden. De sanitära problemen i form av avlopps- och sopfrågor kräver krafttag för att kunna lösas. Engångsglas och plastförpackningar sprider sig som en farsot över hela landet. Bullerfrågan, tänk bara på snöskoterns intrång i fjällvärlden, fordrar uppmärksamhet. Många andra problem i samband med fritiden väntar på sin lösning.

Bland dessa kan inräknas vissa särgruppers fritidsproblem. Uppenbart hör ungdomen till en sådan grupp, för vilken man måste specialplanera i kommunerna. Många av de växande unga har en fritidsmiljö under arbetsveckan och en miljö under veckosluten och semestern. Det räcker inte med att be tonåringar att gå ut och se på "den vackra utsikten". För åldersgruppen krävs aktiv planering med sikte på att skapa attraktiva, åldersriktiga grejor att syssla med.

Angelägnast är kanske ändå att skaffa mark till fritidsbebyggelse och strövmråden samt att genom översiktlig planering utanför och hemma i tätorterna hjälpa till att lösa de fritidsproblem, som individen i största möjliga utsträckning själv skall ta itu med.

I ett tätbebyggt samhälle, med höghus, biltäthet och en yttre bostadsmiljö som är föga barn- och ungdomsvänlig, är man i hög grad beroende av vad hemkommunen gör för invånarnas trivsel. Dock räcker det inte med vad man gör "därhemma". Eftersom en så pass stor del av fritiden tillbringas inom andra kommuner är det viktigt att den översiktliga samplaneringen genom lagstiftande åtgärder ges förpliktande karaktär.

Angreppet på västkustens stränder från olika håll — nu senast genom det bebådade Värö-projektet — inger allvarlig oro.

Är vi ett högindustriellt land och har skaffat oss ett välstånd tack vare denna omständighet så får vi också gemensamt se till att så många som möjligt av de industriengagerade får sin rättmätiga del av fritidskakan.

Och den kakan bör man få i ätbart skick.

K. A.

OMSLAGSBILDEN

En omslagsbild i en tidskrifts vår- och sommarnummer måste givetvis anknyta till den härliga period, som vi nu har framför oss — sommaren. Sommar för ungdomen är för en del feriearbete, för andra resa till avlägset turistmål och för en tredje kanske ingenting alls. Utomhusnöjena, badstränderna och campingplatserna lockar, likaså städernas festplatser. I Göteborg kan vi glädja oss åt ett välskött Liseberg, som med sina attraktiva attraktioner lockar både göteborgare och utombysfolk — men, räcker Liseberg? Skulle vi inte behöva ännu några trivsamma nöjesanordningar, som utan att göra för djupt grepp i plånboken ger fritiden uppbyggligt innehåll? Frågan ställs!

Hur är det med de strecktecknade kindtänderna

frågar tidningen Arbetet ironiskt i ett ledarstick. Man gör det med anledning av att man vill ha en ökad obligatorisk trafikundervisning i våra skolor. All lärdom är bra, och det känns ganska svårt att baxa ut något ämne från skolans schema och ta in ökad trafikundervisning i stället. Men säkert kan man hitta något, menar tidningen, som kan anses böra stå tillbaka för undervisning i sättet att överleva på gator och vägar. Det är inte realistiskt med en höjd körkortsålder framhåller man vidare.

Vi instämmer livligt. Vad som krävs idag är en helhjärtad satsning på en bättre utbildning av alla bilförare. Denna utbildning måste ha en mycket stark förankring i skolans undervisning. I skolan måste vi börja utveckla människornas medvetande för trafik.

Den teoretiska delen av körkortsproven bör varje ung människa vara förtrogen med, när hon eller han slutar skolan, säger Arbetet. Det tycker vi låter vettigt.

Hur är det med de strecktecknade kindtänderna?

Brev om bidrag . . .

Till Barnavårdsnämnden, Göteborg

Det har under de senaste åren blivit avsevärda kostnadsstegringar inom vårt samhälle. Detta har också återverkat på omkostnaderna för vår ledarutbildning.

För vår internatutbildning förlagd till veckohelger är det stora kost- och logi-omkostnader. Den kursgård som är mest lämplig för vår verksamhet är Hindåsgården, där förläggningspriset är kr. 39:— per dygn. Då det ekonomiska stödet från Göteborgs stad är maximerat till kr. 5:— per person och dygn, är det som synes en stor lucka att fylla.

Inom Göteborg har det visat sig att kvällskurser samlar många deltagare. Det ekonomiska stödet är då från stadens sida kr. 1: 25 per deltagare och kväll. Då det inte utgår något statligt stöd för kvällskurser är det viktigt att staden gör allt för att stödja den ledarutbildning som är förlagd till kvällstid. Den summa som staden här anslår anser vi är för låg.

Vi hemställa att kursbidragen höjes till mera realistiskt belopp, lämpligen kr. 20:— per dygn resp. kr. 5:— per kväll.

GÖTEBORGS

DISTRIKTS IDROTTSFÖRBUND

Ny ungdomsintendent i Göteborg

Vi hälsar Lars Andréasson välkommen till jobbet som ungdomsintendent vid fritidsbyrån i barnavårdsnämnden. Han kan åtskilligt om ungdoms- fritids- och föreningsfrågor genom sina engagemang inom idrottsrörelsen och kommunalpolitiken. Som ordförande i barnavårdsnämndens tredje utskott har han redan varit med att penetrera åtskilliga frågor inom den sektor han skall verka som tjänsteman. Sin erfarenhet som PR-man får han också användning för. Ungdomsfrågorna behöver mycket good-will, och deras handläggning i stat och kommun en kraftfylld förespråkare.

Lycka till med jobbet önskar företrädaren

Kjell Andersson

Den "eviga frågan" än en gång . . .

Ungdomsgårdar och föreningar

Bosse Ringholm bemöter Lars Carlsson

I en artikel i Ny Tid — återgiven i nummer 3 av "Vi alla" — har jag tagit upp frågan om kommunala ungdomsgårdar och kommunalt stöd till ungdomens föreningsverksamhet. Min huvudlinje är att de kommunala ungdomsgårdarna på ett otillbörligt sätt har premierats i framför allt ekonomiskt avseende.

I min artikel slogs fast att ungdomsgårdarna kan i och för sig ha en viss funktion. Det är emellertid inte på något sätt någon ersättning för föreningslivet. Och de kommunala ungdomsgårdarna får under inga omständigheter favoriseras som nu sker.

Lasse Carlsson har i samma nummer av "Vi alla" gått till angrepp i viss mån mot de synpunkter jag framförde, men han har kanske i ännu högre grad intresserat sig för sådana förslag och värderingar som inte finns i artikeln. Av någon oförklarlig anledning bemödar han sig inte om att sakligt referera och bemöta min artikel.

Lasse Carlsson visar en frapperande föreningsfientlig attityd. Hans öppna förakt för ideellt föreningsarbete framträder klart ett flertal gånger i hans replik på min artikel.

Lasse Carlsson argumenterar på ett för en ungdomskonsulent synnerligen ungdomsfientligt sätt. Han tycks verkligen vara en ålderstigen ungdomskonsulent, eftersom han visar denna bräckliga tillit till dagens ungdom. Han karakteriserar oss ungdomar som "kategoriska, demagogiska

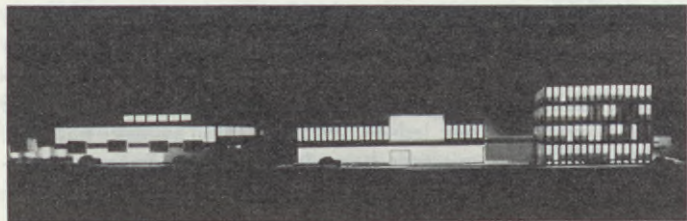
och ologiska". Hur kan en sådan ungdomskonsulent som Lasse Carlsson verkligen fortsätta att jobba bland oss ungdomar? Pappersbyråkraten Carlsson kan tydligen endast med hjälp av kommunala subventioner intressera ungdomen för någon form av verksamhet. Att det skulle gå att entusiasmera ungdom i ideellt föreningsarbete är enligt han uppfattning helt omöjligt. Fika, lite snack och fia är huvudsysselsättningarna på de kommunala ungdomsgårdarna. Allt enligt den förträfflige herr Carlsson. Hur denna "aktivitet" kan anses ingå som ett led i demokratisk fostran är obegripligt.

Lasse Carlsson vill endast ha en formell föreningsverksamhet. Något stöd till föreningarna som skapar en reell föreningsfrihet är tydligen inget förstahandsintresse för kommunala ungdomsgårdskonsulenter.

Det är otvivelaktigt så, att ungdomsgårdarna har misslyckats med sin huvudmål-sättning att slussa över föreningslös ungdom till föreningarna. Det misslyckandet torde ingen kommunalt subventionerad ungdomskonsulent kunna bestrida.

- Av utrymmesbrist kan vi inte upplåta plats för ytterligare inlägg i ungdomsgårdsdebatten denna gång. Nästa Vi alla utkommer i september, och då fortsätter vi gärna — om ni har lust . . .

Red.

Vad är det här?

Gissa! Som hjälp kan vi tala om, att anläggningen är belägen på Hisingen, närmare bestämt vid Wieselgrensplatsen.

Ni klarade inte gåtan?!? Lösningen finns på mittuppslaget.

EN NY UNGDOMS- INTENDENT

Folk är olika, reagerar olika, tänker olika. Det är sant och det är skönt. Som härom dan t.ex. Då kom en av barnavårdsnämndens handbollslags största supportrar dunkade mig i ryggen och skrek halvt extatiskt: "Jätteveckett, vecken förstärkning te laget".

Så kan man alltså uppleva tillsättningen av ungdomsintendenttjänsten vid barnavårdsnämnden i Göteborg. Jag vet inte om handbollsvännens förhoppningar kommer på skam, men klart är i alla fall, att den nyutnämnde har varit en framstående handbollsspelare i Sanna IF (div. II på den tiden, då lagen där var av nuvarande allsvensk klass).

Lars Algot Andréasson heter han, som skall basa på fritidsbyrån i fortsättningen. Kommer närmast från en post som PR-chef på Konsum i Göteborg. Lars A är gamlestadspojke och det innebär praktiskt taget att han var predestinerad att starta sin bana på SKF, vilket ju många stora män både från Gamlestaden och annat håll gjort före honom. 1947 var det dags för honom att bli landets yngste ABF-instruktör. 19 år var han då. Intresset för folkbildning och ungdomsarbete grundlades tidigt. Redan som nioåring kom han med i Unga Örnar. Under ABF-tiden inföll också den aktiva handbollsperioden. Sanna IF har haft Lars som ordförande i flera etapper. Intresset för handboll finns kvar kanaliserat via ordförandeposten i Göteborgs Handbollförbund.

Sedan 1962 är den nye intendenten ledamot av stadsfullmäktige (s). Han har anförtrotts åtskilliga kommunala uppdrag. Enligt 1965 års kommunalkalender är han suppleant i kulturstipendienämnden, suppleant i styrelsen för folkbiblioteken, ledamot i konstnämnden, ledamot i idrottsnämnden, ledamot i barnavårdsnämnden, suppleant i valkommittén, huvudman i Göteborgs och Bohus läns sparbank, förbundsfullmäktig i yrkesskoleförbundet,

Lars Andréasson

ledamot i arbetarinstitutet, ledamot i styrelsen för Lindbergs donationsfond, suppleant i Fastighets AB Göta Lejon, revisorssuppleant i Lisebergs Restaurant AB, revisorssuppleant i Järnvägs AB Göteborg—Särö, revisorssuppleant i Stiftelsen Familjebostäder i Göteborg, revisorssuppleant i Göteborgs Stads Bostads AB.

Envar torde efter vad som nämnts ovan fatta att några fritidsproblem inte existerar för den gode Lars. Blir det tid över (det händer ibland) ägnas den åt böcker; facklitteratur om Kooperation och ekonomi. Favorit på den skönlitterära sidan är Laxness. Som alla läshungriga har Lars haft sina "epoker" med start från Rekordmagasinet via Dan Andersson över proletärförfattarna till Tolstoj.

Det är inte bara själen som skall ha övning, kroppen kräver också träning. Det får den i stenbrottet vid den andréassonska sommarstugan. Björntag kring bumlingar befrämjar välbefinnandet.

Alla ni som så småningom skall komma i kontakt med Lars Andréasson vill naturligtvis veta något om hurdan han är. Jo visst, Lars Algot är OK, verkar både stel och öppen, både tuff och känslig, säker och trevande, taktiker, smidig. Han är inte lätt att komma in på livet. Han är ingen kille man snackar s - - t med. Han är saklig, ej fallen för demagogiska konstgrepp; blir ledsen, irriterad, rent av ilska, när folk misstror hans ärlighet. Han är ingen tråkman, har ett vinnande leende och säger inte nej till ett glas öl.

Trivsammare bostad, fritid, miljö

Hyresgästerna i Göteborg och GAKO:s Fritidsnämnd har under vårterminen arrangerat en omfattande kampanj under ovanstående motto. Medagerande har varit de allmännyttiga bostadsbolagen, polisen, renhållningsverket, skolan och Motormännens Riksförbund.

Skolan har haft med alla åldersgrupper i arrangemangen. Klasserna 1 och 2 har tävlat i barnbilarally. De äldre kollegerna i klasserna 3—6 genomförde i slutet av april en omfattande städkampanj "Stora kvastdansen", då man i fem skoldistrikt fyllde inte mindre än 1.800 160 liters papperssäckar med skräp.

Högstadiets elever fick särskilda lektioner i naturvård och bostadsvett, på vilket följde en tävling, "Vi som vet hut", arrangerad för alla högstadieelever i staden.

Den 24 april anordnades ett synnerligen uppmärksammat bilrally i och kring Göteborg med en utlandsresa som första pris.

Som kronan på verket kommer så "Hyresgästernas Dag" på Liseberg, ett arrangemang den 25 maj, som äger rum vid denna tidnings pressläggning. Alla hyresgäster har inbjudits till denna pangdag med en serie nöjesattraktioner som förnämsta dragplåster. Landets toppartister medverkar under dagen, som avpassats för familjens olika åldrar. Under f.m. anordnas en bostadskonferens och det hela avslutas med ett praktfyrvärkeri.

Under april och maj genomfördes också en mycket omfattande affisch- och annonskampanj med syfte att göra staden än mera trivsam än nu.

Vad vill han då? Lars Andréasson tror på en våldsam expansion av fritidsverksamheten, ser gärna en mycket hårdare satsning på det frivilliga föreningslivet, fritidsgårdarna skall byggas ut, möjligheterna till bättre "innehåll" ökas.

Lars Andréasson är 38 år, gift, har en dotter.

Konk

Sparbanksstipendium för ungdomsledare

I likhet med vad som skedde 1962 och 1964 har styrelsen för Sparbankernas Bank beslutat ställa 5.000 kronor till förfogande för stipendier till ungdomsledare. Följande regler gäller för stipendiernas utdelning.

Stipendiesumman kan uppdelas på ett eller flera stipendier i enlighet med stipendienämndens beslut.

Stipendierna kommer att utdelas till personer aktivt verksamma inom någon form av ungdomsarbete och som avser att i utlandet studera frågor sammanhängande med ungdomens ekonomiska förhållanden och framtidsutsikter.

Stipendieansökningarna, ställda till Direktionen, Sparbankernas Bank, Box 4049, Stockholm 4, skall insändas senast den 15 september 1966. Ansökningarna skall innehålla uppgifter om sökandens ålder, skolutbildning, språkkunskaper, uppdrag inom ungdomsarbete, ev. tidigare utlandserfarenheter samt en utförlig motivering för den planerade resan jämte referenser.

Stipendienämnden kommer att bestå av representanter för Sparbankernas Bank, Svenska Sparbanksföreningen och Sveriges Ungdomsorganisationers Landsråd. Stipendierna kommer att utdelas under sparbanksveckan i slutet av oktober 1966.

Klart med Gräfsnäsgrården

Nu är det klart med Gräfsnäsgrården och dess uppförande i Slottsskogen. Stadsfullmäktige har beslutat anslå 70.000 kr till grundläggnings- och ledningsarbetet så att Ungdomsringarna nu kan få fart på sitt arbete. Beskedet från fullmäktige har man väntat länge på.

Vi alla har tidigare utförligt redogjort för Svenska Ungdomsringens bryderier och deras nästan hopplösa väntan på att få uppföra sin anläggning. Det är glädjande att nu få meddela läsekretsen att saken lösts.

Vi alla hoppas på en fin Slottsskogsframtid för Svenska Ungdomsringens många frejdiga medlemmar här i Göteborg.

Fritidsbyråns teaterverksamhet i elementär återvändsgränd?

Sigurd Lie bemöter Åke Edén

I tre artiklar i Vi Alla har Åke Edén framfört synpunkter i ämnet Skolan Fritiden Teatern.

Åke Edén, självutnämnd amatörteaterexpert, funderar även över den kommunala teaterverksamheten i Göteborg. Det förefaller mig att dessa funderingar mest liknar de räven hade då han betraktade rönnbären. Det duger inte, Åke Edén, att sitta hemma vid spegeln och nicka instämmande till kvasifilosofiska tankar. Det framgår klart av resultatet. Du må ond göra dig över bristerna i den nya skolornas scen-tekniska utrustning, men när det gäller dina synpunkter på den kommunala fritidsverksamhetens teater blottar du, med eller mot din vilja, ren okunnighet. I rättvisans namn vill jag upplysa läsarna om att du i din senaste artikel i Vi alla nr 3 ber om nåd när du skriver: "Bemötes invektiver urartar ju det hela till menlöst käbbel, och sådant främjar ju i varje fall inte teaterarbetets målsättning". Din bön måste tyvärr lämnas därhän.

Du tillåter dig också att presentera en konstruktion av teaterverksamhet i Göteborg, som om den organiserades så, skulle kunna bli en verklig kommunal pionjärteater. Det borde inte vara dig obekant att du med detta underkänner den insats ledarna vid fritidsbyråns teaterverksamhet har gjort under fyra år. Det du skisserar som en tänkbar metod, har under den tid verksamheten pågått, varit riktlinjen i deras arbete. Må vara att vi har hämtat inspiration från Stockholm och "Vår Teater". Stockholmssystemet är gångbart även i Göteborg, och vi är tacksamma för de kontakter vi har där. Därmed inte sagt att vi behöver kopiera deras verksamhet.

Starten för fritidsbyråns teaterverksamhet gick för fyra år sedan, och vi står alltså inte inför densamma. Från början drog vi upp riktlinjerna, som är identiska med dem

du presenterar som nödvändiga om man i Göteborg skall få en duglig amatörteaterverksamhet. Vi var medvetna om att barn-, ungdoms- och vuxengrupper var bra var och en för sig, men bättre vore om vi fick ett system där dessa grupper hade samband med varandra, att ingen lucka uppstod där ungdomarna kom bort. Denna metod byggde på de erfarenheter ledarna inhämtat som mångåriga deltagare i teaterverksamhet. Systemet har fungerat och givit ett mycket gott resultat. Våra ledare deltagar i kurser och konferenser som arrangeras på olika platser i landet. Där framför de sina synpunkter och berättar om verksamheten och formerna för denna. De har till barnavårdsnämnden och fritidsbyrån kunnat framföra bevis på uppskattning av det sätt varpå verksamheten bedrivs i Göteborg.

Du framställer primärgruppen som en samling "Hedenhösare". Primärgrupp är inte lika med "gubbar" på ungdomsgård eller teatergrupp för vuxna. Primärgruppen är en speciell grupp i vårt metodiska arbete. Fritidsbyrån ställer stora krav på sin primärgrupp (Göteborgs Teaterverkstad). Den bör vara ambitiös och målmedveten, medverka till att förverkliga våra intentioner om en barn-, ungdoms- och vuxenteater, vara med om att skapa möjligheter för barn och ungdom att tillfredsställa sitt behov av aktivt deltagande i teater. Vi ställer inte kravet att de skall bli barnteaterledare, men trots detta har några blivit det. Den primärgrupp som för närvarande är aktiv, är mycket ungdomlig, ett resultat av systemet.

För att bedriva denna verksamhet behövs ledare som kan jobbet. Därför har vi en utbildning av ledare som siktar till det bästa.

Du påstår att fritidsverksamhetens teateraktivitet hamnat i en elementär återvändsgränd, detta på grund av brister i utbildning och fortbildning. Jag vågar påstå

Påbyggnadsbidraget

Barnavårdsnämnden har nu alltmera svårt att få det kommunala bidraget till fritidsgrupper att räcka till. Årets första utdelning har omfattat 1.893 grupper och de får endast 14 kr per grupp. I fjor kunde man utdela 15 kr respektive 18.50 kr medan riktpunkten, när bidraget inrättades, var 25 kr/grupp.

Nämnden har i år 50.000 kr till ändamålet. Det hade behövts dubbelt så mycket i anslag för att räcka till.

Hur skall det gå 1967, när Tuve, Torslanda och Angered kommer med i bilden?

Göteborgs Idrottsdistrikt har mest fritidsgrupper i stan, eller 1.531. Scouterna kommer därefter.

att fritidsbyråns teaterledarutbildning har kvalitet. Vi har de bästa lärarkrafter, skådespelare från stadsteatern, lärare från den statliga skolan för scenisk utbildning, specialkurser i regi, dekor, ljussättning, plastikk o.s.v. I dessa kurser får även medlemmar i grupperna delta. I barnteaterledarkursen får man även lära sig, att ingen kan säga när en creative-grupp är färdig, men att en spelgrupp utan creative-kunskaper är en ofärdig grupp. De påstående du framför om denna verksamhetsform är lika dåligt underbyggda som de andra du gör i din artikel.

All vår verksamhet bedrivs i provisoriska lokaler, men till de teatrar vi bygger och planerar anlitar vi experter med teoretisk och praktisk erfarenhet.

Att det inte skulle finnas plats för teaterkunniga ledare inom vår teaterverksamhet, och att man ser på dem med misstänksamhet därför att de är radikala nog att inte betrakta creativeverksamhet som det icke allena saliggörande då det gäller teateraktivitet, betraktar jag som en lönnkommarprodukt i likhet med de flesta av dina påståenden.

Det övriga som det refereras till, platser och namn inom- och utomlands är oss inte obekant.

VEM RESER MED TILL ÅRHUS?

— Goda stipendiemöjligheter —

Årets nordiska ungdomsledarkonferens tycks bli en toppkonferens i flera bemärkelser. Våra danska vänners förutsättningar att skapa en trivsam atmosfär borgar för en god inramning av konferensen. Föreläggningen på Unge Hjemsskole, strax utanför staden, bidrar i hög grad till detta. Innehållsmässigt tycks konferensen bli både intressant och stimulerande, då man från olika synvinklar kommer att belysa "Fritiden" i såväl nuet som i framtiden. Utställningar av olika material om ämnet (film, litteratur etc.) kommer att ge ytterligare värdefull information. Dessutom blir det givetvis rika tillfällen till rekreation, utfärder, och kamratlig samvaro.

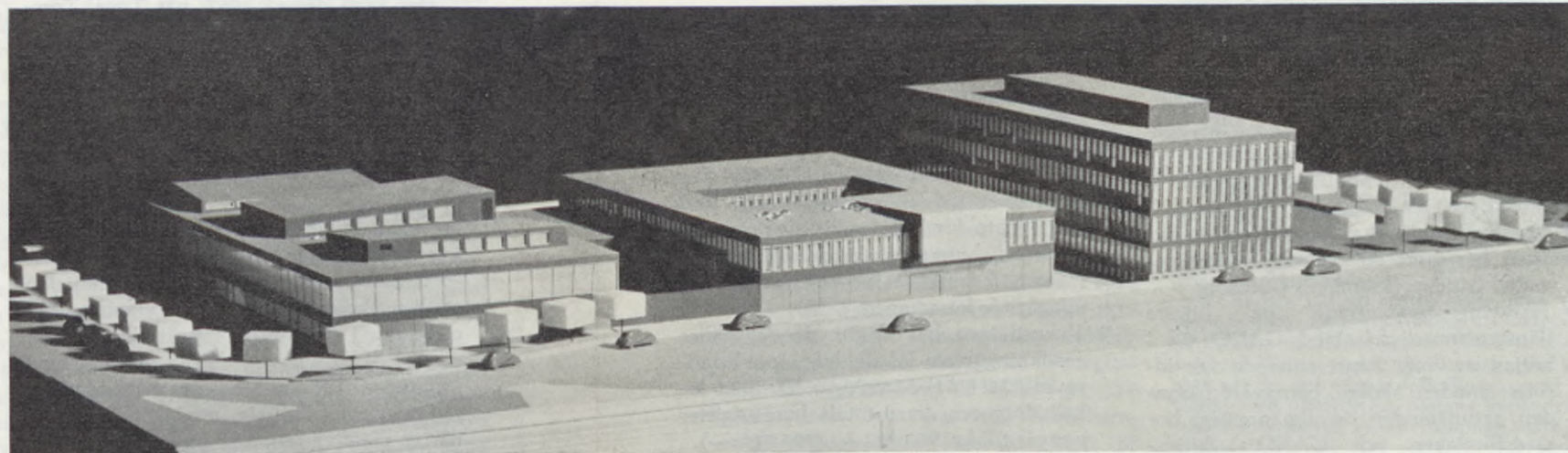
Inbjudna är 10 ungdomsledare från vardera Åbo, Bergen, Århus och Göteborg. Konferensen är förlagd till tiden 21—26 augusti. Århus stad svarar för huvuddelen av kostnaderna. Göteborgs barnavårdsnämnd tillskjuter en del, varför det för de göteborgska deltagarna inte behöver innebära några större personliga utgifter. Alltså: en verklig chans till en stimulerande och givande konferensvecka i trivsam miljö. Fritidsbyråns föreningsavdelning tar emot anmälningar och förmedlar gärna ytterligare upplysningar.

Kom ihåg!

Den 15 september är det sista dagen för ansökan om lägerbidrag. Ansökan göres på särskild blankett och kan göras av varje idéell förening, som under året arrangerar läger om minst 4 dagar för barn och ungdom. Fritidsbyråns föreningsavdelning förmedlar blanketter och upplysningar.

LUNDBY CENTRUM ger oss KVILLE FRITIDSGÅRD

I den vänstra av byggnaderna på bilden återfinns vi Kville fritidsgård, invigd den 22 maj, i full aktivitet från och med höstterminen 1966. I samma byggnad samlingslokaler, restaurang m.m. Byggnadens fasader på bildens framsida vetter mot Hjalmar Brantingsgatan.

- Kville fritidsgård skall den nya gården heta, belägen i centrumanläggningen vid Wieselgrensplatsen. Stora invigningsfestligheter ägde rum den 22 maj. Till hösten drar man igång ungdomsattraktionerna på allvar under ledning av heltidsanställd föreståndare och i samarbete med föreningar, klubbar och andra. Folkliga Musikskolan svarar för undervisning i musik, fritidsverksamhet anordnas för pensionärer och dessutom sedvanlig öppen ungdomsverksamhet med programaktiviteter.

- Stiftelsen Familjebostäder har uppfört och förvaltar anläggningen, som ritats av arkitekt Arne Nygård, Göteborg. Fritidsgården ligger vägg i vägg med stora och rymliga samlingslokaler (Samlingslokalstyrelsen) och i samma del av centrumanläggningen kan man bl.a. besöka varuhus och restaurang.
- Fritidsgården omfattar 432 m², och inom ramen för detta får man bl.a. plats med ungdomskafé, samlingsrum, olika hobbyrum, studierum och utrymmen för föreningslivet, expedition, samtalrum och annat fint.

- Samarbete med de frivilliga bildningsförbunden sker bl.a. genom att ABF disponerar expedition i samma våning. En ny giv, som man hoppas mycket av.
- Planeringen av fritidsgården har från barnavårdsnämndens sida skötts av fritidsbyrån, som haft ett gott samarbete med Bjursläts Ungdomsråd och föreningarna ute i det här området av Hisingen. Organisationerna har väntat länge på fritidsgården och lokalerna och vi förstår att glädjen står högt i tak inför dagen K.
- K som i Kville fritidsgård.

har varit skall komma

- Sjösportgården har invigts i närvaro av fint seglarfolk. Se särskilt reportage!
- Moppetoppen — tävling för alla mopedåkare mellan 15—17 år — körs för andra året i samarbete med Fest-Is, Göteborgs-Posten, Mopedhandlarna och MHF U. Över 100 anmälningar hittills. Tävligen går i slutet maj, början juni.
- Vänersborg har hälsat på med en delegation ungdomsledare under ledning av intendenten Göran Ericson.
- Fritidsbyrån har tittat på stadsplanen över utbyggnadsetapp II i Norra Backa (Hisingen) och där funnit en plats lämplig för fritidsgård, om allt går i lås, som skulle bli klar någon gång i början på sjuttioalet. Nittonhundrasjuttioalet är kanske bäst att tillägga.
- Norsk Rikskringkastning (Norska Radion) har gjort ett reportage om kommunal fritidsverksamhet i Göteborg.
- Planeringsmantrådet på högsta tjänstemannanivå inbjöd GAKO till i början av maj. Representerade var idrottsnämnden, skolan, barnavårdsnämnden, gatunämnden, de allmännyttiga bostadsföretagen och GAKO:s fritidsnämnd. Hur skall man i princip lösa samordningsfrågorna rörande lokaler och anläggningar för fritidsändamål i de nya stadsdelarna? Se, det var en svår fråga och något konkret och entydigt svar kunde inte heller presteras.
- Fritidsgårdarnas deltidstjänstgörande föreståndare har varit på besök i Västerås och blivit inspirerade. Tack hr Löf & Co för gott värdskap, föga anar ni vad ni ställt till med!
- Gårdspersonalen har fått en genomkörare inför etapp II i H 67-kampanjen. Folksams Johannisson talade vänligt och presenterade det nya materialet och var inte alls gramse på Göteborgs fritidsgårdar för den sparsamma aktivitet de utvecklats under etapp I.
- Elever från Konstindustriskolan har gjort utställningen "Ung på Hisingen" som presenterades på Kville fritidsgård i samband med invigningen av Hisingens största köpcentrum den 22 maj.
- Fritidsgårdarnas första tennisbana har tagits i bruk i Brunnsbo. Invigningen skedde härom söndan och var otursföljd 1) invigningstalaren anlände en halvtimme för sent, 2) högtalaranläggningen som skött sig mönstergillt hela tiden klappade ihop när talen skulle börja, 3) en av tennisspelarna snavade och föll efter 5 minuters spel så olyckligt att en stukning av foten blev följden och fortsatt spel omöjliggjordes för hans del. Sic transit gloria mundi!
- Göteborgs Teaterverkstad — fritidsbyråns primärgrupp i branschen — har haft än ett pressrosat uppspel. Man hade valt att visa G. B. Shaws satir "Blanco Posnets hängning".
- Representanter från barnavårdsnämndens 3:e utskott och fritidsbyrån har medverkat vid en sammankomst med företrädare för Torslanda kommun, vid vilken diskuterades fritidsanläggningar i den vid årsskiftet 66—67 i Göteborg uppgående kommunen.
- Rekord igen har slagits då det gäller ansökningar om lokalbidrag. Inte mindre än 234 (201) föreningar har sökt lokalbidrag och deras totala hyresutgifter uppgår till kr. 953.322:— (796.512:—).
- En resa till Österrike och Wien fick tre grabbar från Mosseberg göra i påskas, sedan de suveränt vunnit frågesportturneringen "Vi som vet bäst" mellan Burås och Mosseberg. I tävlingen deltog ett 100-tal ungdomar. Segrarna rapporterar att det trots att de bevisat att de vet det mesta ändå fick lära sig mycket nytt av guiderna på t.ex. slottet Schönbrunn. Hans Ramberg, skicklig trummis i Five Sports, vet nu också efter besök i diverse källarklubbar, att ungdomen i Wien gillar samma slags pop som ungdomen härhemma.
- Fotboll för "knattar", "puttar" och pojklag pågår för fullt i olika fritidsgårdars regi. Tävlingarna är upplagda efter skiftande mönster: utslagsturneringar och serier, men samtliga har det gemensamt att lagen består av kamratgäng. Grabbarna bor kanske i samma

hus, vid samma gata eller i samma kvarter. Det är mycket vanligt att föreningarnas talangscouter står gömda bakom träden. Det är också vanligt att fritidsgårdarna och föreningarna gemensamt arrangerar sådana turneringar.

- Många föräldrar, som upplevde examen i den idylliska folkskolan på landet som årets stora dag, blev gripna av samma stämning vid barn- och ungdomsteaterns avslutningar. Men i ett avseende var skillnaden oerhörd. Folkskoleeleverna brukade ju vara uppklädda från topp till tå, men nu var många av eleverna i stället för uppklädda utklädda. Och i stället för nybadade i baljan i köket och sedan vackert vattenkammade såg många nu ut som om hygien i hemmet var höggradigt bristfällig, nersmetade och rufsiga. Men naturligtvis var också många av "skådespelarna" eleganta till tusen. Och samtliga visade upp en sprittande och smittande spelglädje. På någon av scenerna hade ledaren med hjälp av barnen lekt fram en alldeles egen pjäs. Att närmare beskriva de olika aktiviteterna skulle kräva mycket spaltutrymme, så det får räcka med att teaterkritikern håller inne all kritik och istället lovordar denna nya "stil" inom barn- och ungdomsteater som tar fasta på deltagarnas egen skapande fantasi och förmåga. De fritidsgårdar, som nu haft uppspel, var Högsbotorp, Kortedala, Majorna, Sjumilagården och Stora Katrinelund.
- Tack vare utmärkt hjälp av föreningarna kan även fritidsgårdar med deltidanställda föreståndare många gånger visa upp för allmänheten vad de unga förmår. Liksom tidigare år har Sten Johansson på Kvibergs fritidsgård ordnat en serie utomhusprogram. Första kvällen var det Kvibergs scoutkår som svarade för programmet, i vilket ingick en hel del nyttigt och roligt kring lägerelden. En kväll veckan därpå var det kul underhållning av pigga Unga Örnar. Sedan fick Kvibergshusets invånare plus andra närboende lyssna till popiga låtar framförda av Original Foxes och Sneakers den tredje programkvällen.

Aga-debatten

Stefan Oljelund skriver följande i tidskriften BARN om justitiedepartementets förslag till ändring av den paragraf i föräldrabalken som handlar om aga:

Föräldrabalken medger föräldrar rätt att aga sina barn. Detta diskuterades dock mycket i samband med den nya föräldrabalkens tillkomst år 1949. Men längre kom man inte än att ordet "tukta" från 1920 års lag utbyttes mot ordet "tillrättvisa". Man tyckte, att "tillrättvisa" borde utesluta kroppslig aga. Men så har ordet tydligen inte tolkats, om man får döma av den stora procent föräldrar som utövar och rekommenderar aga.

Med hänsyn till de upprepade exemplen på barnmisshandel och den omständigheten att det tycks tämligen allmänt accepterat, att stryk är ett lämpligt uppfostringsmedel, har det ifrågasatts om inte föräldrabalken borde bli föremål för en ny revision. Detta har medfört, att inom justitiedepartementet har utarbetats ett förslag till ändring av den paragraf som handlar om aga. Det nya förslaget lyder:

"Föräldrarna hava uppsikt över barnet och äga tillrättvisa det. Sådana uppfostringsmetoder som kunna anses olämpliga med hänsyn till barnets ålder och övriga omständigheter må ej användas."

Det är inte lätt att skriva lagar. Men något mera menlöst än detta förslag till ändring av paragrafen i föräldrabalken tycker jag det är svårt att finna. Ordet tillrättvisa står kvar, utan att det ges någon definition av vad som menas med tillrättvisa. Sådana uppfostringsmedel som kunna anses olämpliga må ej användas, heter det. Må ej! Och vem bestämmer vad som är olämpligt?

Nog borde justitiedepartementet kunna åstadkomma en skrivning, som uttryckligen förbjuder aga i hemmen. Den kan ju utformas så, att den uppfattas positivt och inte, såsom den lydelse som nu föreslås, uppfattas negativt. Uppfostringsmedel som låter stryk kvarstå som lämpligt må ej användas, borde det heta.

Tränade lagskrivare bör kunna finna en formulering som tillmötesgår syftet att förbjuda stryk utan att därför fråntaga föräldrarna rätten att fostra sina barn. Eller hur?

Avslutningskvällen den 2 juni skall om allt går som beräknat Frälsningsarméns ungdomar svara för programmet.

- Nyanställda vid fritidsgårdarna är som assistent vid Högsbotorp Ingvor Andersson samt som assistent med uppgift att rycka in som avlösare vid ledighetsdagar o.dyl. för övriga heltidanställda Olof Holmdahl.

Ungdomsgårdarna ointresserade av DX-ing?

Fritidsbyråns sektionsledare för DX-ing, Åke Edén går till storms mot ungdomsgårdarnas föreståndare i Göteborg. Vill man hellre kvantitet än kvalitet på ungdomsgårdarna? Ni gräver ner det pund, Ni satts att förvalta! Rune Bränge — en av de berörda — svarar på nästa sida.

Nej, det finns inget intresse för DX-verksamhet! Detta är inte ett konstaterande från DX-sektionen, som läsaren av vår spalt väl förstår, utan det vanliga argumentet för att man inte söker intressera ungdomar på gårdarna för DX-ing.

Argumentet skulle vara mindre ihåligt om man formulerade det som så: Det finns inget intresse från gårdarna att på ett positivt sätt presentera för sina besökare vilken givande, intressant och lättillgänglig hobby DX-ing kan vara.

Har det saknats material, och upplysning till gårdspersonalens hjälp? Fritidsbyrån i Göteborg har varit den enda institution i Sverige, ja faktiskt i världen som under senare år haft ett modernt kursmaterial att tillgå. Den av GFDX utgivna DX-kursen i sju lärobrev har rekviderats från hela landet, från hela Skandinavien och från en rad icke svensktalande länder. Man har bett om — och även fått tillstånd till — att översätta hela kursen eller delar av den till andra språk. Kursen har rekommenderats av Sveriges Radio (bl.a. i TV), rekommenderas av radiostationen HCJB i Ecuador, man har från Radio Berlin begärt att få använda den som underlag för en radiokurs. Medarbetare i kursen har varit ledande radiokrafter inom kortvågsradio från Sverige, Norge, Tyskland, Holland, Bulgarien, Sovjet, Ecuador. Samtliga har av rent idéellt intresse lämnat sin medverkan utan arvoden. Under flera år har Fritidsbyrån haft ett radioprogram i månaden sänt över den sydamerikanska stationen HCJB i Quito. DX-sektionens instruktör har då så önskats sänt ut material och medverkat i de få fall önskemål framförts därom vid information och utställningar på gårdarna.

Det skulle vara enormt roligt att tala om att vårt material rönt en så livlig efterfrågan att t.ex. kursen nu är totalt slut. Inte ett exemplar finns att uppbringa. Mitt

sista, personliga, har i dagarna på enträgen begäran sänts till Västtyskland. Men det finns en stark malörtsblandning i glädjebägaren. De som kursen iordningställts för, har helt lämnat den utan avseende. Endast ett ytterst fåtal exemplar har gått till våra ungdomsgårdar. Vi föredrog att i stället för att låta materialet ligga och damma igen, för vårt framställningspris sälja ut upplagan. Med all säkerhet skulle vi utan vidare kunna placera ut en lika stor upplaga till på samma sätt. Men det har vi mindre intresse för.

Hur har det då varit med ledarettillgången? Inte heller ledarbrist har man kunnat skylla på. Vi har genomfört den enda kurs för DX-ledare som hållits i landet. Efter den kunde vi presentera ett tjugotal tillgängliga ledare. Namnförteckning på dessa har tillsammans med annat material gått ut till gårdarna. Alltsammans har tydligen hamnat på en och samma plats — i papperskorgen. Ingen av dessa ledarkrafter har utnyttjats. Vårt periodiskt utkommande blad DX-Tips har lagts ner då det var för kostsamt för att vara papperskorgsfyllning.

Vad är nu roten till allt detta? DX-sektionen är av den meningen att DX-verksamheten från gårdssidan betraktas som föga statistiskt matnyttigt. Det delar den med en rad andra mer idéburna aktiviteter. Man har mer sin lust till att visa upp kvantitet än att ge ungdomen kvalitet. Visst ger det mer påtagligt och omedelbart resultat att starta på en moderiktning som t.ex. pop. Att ge ett eller ett par tiotal ungdomar vid en gård möjligheter till fortlöpande internationella kontakter med vid spridning, att verka för mellanfolklig förståelse är för arbetssamt, det verkar ju nästan idéellt med snudd på politik. Till och med ordet fred har ju blivit något man måste betrakta med viss misstro. Det måste ha med någon slags radikalt beatnickeri att

Ungdomarna väljer själva

Rune Brange svarar Åke Edén

Personalen på ungdomsgårdarna har enligt Åke Edén inte försökt intressera ungdomarna för DX-ing. Naturligtvis kan inte undertecknad svara för samtliga gårdar, men jag vet att man på många gårdar gjort mycket stora ansträngningar för att just "intressera" ungdomarna. Felet ligger alltså

göra. Men — herrar gårdsföreståndare — vilka är det som visar internationellt intresse, vilka engagerar sig helhjärtat för de internationella frågorna? *Jo, just ungdomen!* Här gräver ni ned det pund ni satts att förvalta.

GFDX har måst söka andra vägar. Redan på ett tidigare stadium diskuterades att vi skulle söka intressera skolungdomar på grundskolans högstadium för verksamhetsformen. Tidigare experiment i Sverige, Norge och Tyskland har gett mycket lovande utslag. Man har ansett verksamheten så intressant att man tagit upp den i både TV och skolradio här i Sverige, (senast den 18 april detta år). Vår diskussion resulterade i att DX-sektionen iordningställde en skrivelse som via Fritidsbyrån skulle föras fram till Skolstyrelsen där vi föreslår att en vandringsutställning med ljudband och förberedda utrikeskontakter för de intresserade ungdomarna (i samarbete med en rad utländska radiostationer) skulle presenteras för klasserna 7—8. De intresserade (intresset är stort det erfor vi bl.a. vid HCJB:s reporter Sonja Perssons föreläsningar om radio och Ecuador för samma publik i höstas) skulle sedan hänvisas till ungdomsgårdarna. Den planeringen har tydligen också kommit in i en återvändsgränd. Dels tycks vår skrivelse fastnat i det byråkratiska maskineriet och dels så har vi fått ett nytt problem genom att grundförutsättningen för att ta hand om de intresserade ungdomar denna aktion skulle gett, vår ledarkader och vår DX-

inte hos personalen utan orsaken till att ungdomarna inte blivit engagerade av denna hobby måste sökas någon annanstans. För min egen del tror jag, att man åtminstone kan finna en del av förklaringen i följande fakta:

1) Ungdomarna kommer i regel till gårdarna för att få en trivsamt samvaro med kamrater.

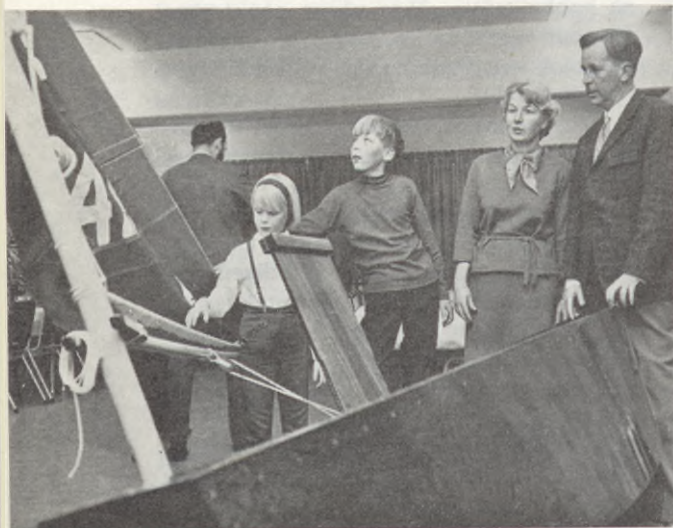
2) DX-entusiasten påstår: "trivsamt samvaro med kamrater kan du få just i en DX-grupp". Ungdomarna går följaktligen med i gruppen. Ganska snart konstaterar de emellertid följande: Ledaren kräver av dem — och det måste han göra — att de ibland iakttagit absolut tystnad, att de koncentrerar sig på att lyssna (en konst som många av oss äldre inte heller behärskar särskilt väl), att de försöker förstå ett utländskt språk, att de skriver ner en och annan sak. Allt detta är sådant som läraren i skolan också kräver eller krävde av dem. Men på sin fritid vill många ungdomar inte ha samma slags krav över sig som i skolan. De vill själva välja på vilket sätt de vill vara aktiva — eller passiva.

3) Om nu DX-ing är en hobby som bäst passar de mera teoretiskt lagda, de studieinriktade, de målmedvetna, varför vände sig inte personalen till dem? Ja, i regel är det väl så, att de små ungdomsgårdar, som vi har i Göteborg, ganska snabbt på höstterminen är till trängsel fyllda av nog så högljudda ungdomar. Men DX-ing kräver tystnad både inom och utom det rum som disponeras. Det vore i högsta grad önskvärt att varje ungdomsgård förfogade över en "sluten" och "ljuddämpad" avdelning, där just dessa mera teoretiskt intresserade ungdomar kunde få utöva sina hobbies. Nu är de hänvisade till studieförbunden och i viss mån till skolornas fritidsverksamhet. Och det är ju inte det sämsta, eller hur Åke Edén?

Den heltidsanställda personalen på ungdomsgårdarna torde över lag ha en mycket stark ambition att vilja intressera "sina" ungdomar för aktiviteter, som vidgar deras vyer — och det gör säkerligen DX-ing i hög grad — men viljan räcker ju inte alltid om lokalresurser o. dyl. inte är tillräckliga.

Forts. på sidan 17

SJÖSPORTGÅRDEN SJÖSATT

*De vann en optimistjolle
— familjen Erik Hellström
från Östersund*

Så har då den nya sjösportgården blivit sjösatt. Det ligger nära till hands att uttrycka sig så även om det inte är helt korrekt. Men det gäller ju båtar så . . . Invigningen som gick av stapeln den 20/4 hade samlat så mycket av stadens vips inom segling, så att samlingsgruppen med den äran skulle varit representativ vid vilken högklassig sjösättning som helst.

Efter ett fång dragspelslåtar med havsbrus i trefjärdedelsungning exekverade av Bröderna Zinkvitt var det dags för barnavårdsdirektören Algot Wickberg att hälsa välkommen till anläggningen och till bords. Skaffningen som bestods omfattade landgång och sjörullat lättöl. Barnavårdsnämndens ordförande, intendent Göthe Persson, höll invigningstalet i vilket han bl.a. fick med en resumé över sjösportverksamhetens utveckling sedan starten 1959. Han kunde berätta att "sjösporten" är stadens största "skeppsvarv" med ungefär 400 avklarade byggen hittills. Vidare hade 400 deltagit i seglarläger, 200 i seglarskolor. I teoretisk undervisning i kappsegling, navigation, sjö- och båtvetenskap hade sammanlagt 400 pojkar och flickor genomgått kurserna.

Nästa inslag i invigningsprogrammet utgjordes av prisutdelning i "Optimistgisset", vilken förrättades av redaktör Lars Hjärne.

Den lycklige vinnaren — eller snarare vinnarna — var familjen Erik Hellström från Östersund, som framgångsrikt deltagit i den tävling som "Sjösport" och Göteborgs-Posten arrangerat under Svenska Båttställningen i februari och som gick ut på att gissa byggnadstiden för den optimistjolle som var under byggnad i sjösportverksamhetens monter.

Sen var det fritt fram för gratulanter, blomster- och gåvoöverlämnare. För GKSS talade dr Gunnar Wällgren, för Svenska Kryssarklubbens Seglarskola direktör Sven Lignell, för Långedrags SS direktör Ivar Ahlgren, för Göteborgs Seglarförbund intendent Olof Knape, för Göteborgs Hamn intendent Kaj Hartelius, för Svenska Kryssarklubben, kaptén Kjell Wollter.

Efterföljande husesyn imponerade stort på gästerna. Ett trettiotal jollebyggen i den välutrustade bygghallen inspekterades och kommenterades. Sjösportgårdens föreståndare, Per Lawner, berättade om verksamheten och dess uppläggning i fortsättningen. Sammankomsten avslutades med visning av en film om sjösportverksamhetens första verksamhetsår och i mörkret hördes många igenkännandets kommentarer till vad som förevisades.

Sjösportgården är uppförd i anslutning till ett parkeringsdäck på Barytongatan i Västra Frölunda, byggherre Stiftelse Göteborgs Bostadsföretag. Anläggningen omfattar förutom bygghall, expedition, ekonomiutrymmen, pentry också en samlings-sal. Sammanlagda ytan uppgår till 400 m².

brevkurs nu icke längre återstår. Att vi skulle göra en ny kurs är föga tänkbart med det dåliga intresse som gårdarna visat. Hade de visat oss samma intresse som man gjort från andra håll över hela världen så hade vi utan tvekan kunnat presentera en ny upplaga av kursen — därtill en bättre, då medarbetarstaben genom det intresse som uppstått kring vår kurs väsentligt kunnat utökas och då radiostationerna världen över nu väl känner till den och därför kunnat aktiviserats på ett helt annat sätt. Då hade den även kunnat utgetts i boktryck.

Det här verkar i grunden pessimistiskt, men är det trots allt inte. Hela tiden har vi, burna av tron på DX-ingens värde och möjligheter, sökt nya vägar. Detta sökande har inte varit förgäves. Vi har funnit en väg som redan visat sig vara möjlig att nå betydligt längre än via ungdomsgårdarna. En linje som ligger helt i enlighet med Fritidsbyråns intentioner. Vårt problem ligger nu närmast att komma till rätta med bristen på instruktionsmaterial men även det kanske kan ordnas.

Utrymmet tillåter inte att jag tar upp de nya planerna den här gången. Vi skall återkomma till dem i kommande artikel.

Vi fick se huvudet . . .

Ur en ungdomsgårdsklubbs hävdabok:

Väl framme i Ljungskile åkte vi direkt till dess folkhögskola. Där delades vi upp i grupper. Varje grupp fick en elev, från skolan, som guide. Vi fick se huvudet av skolans grundare men han var förstas av sten. När vi sett skolans salar och många av skolans elever. Vidare visades en film om sommarens läger vid Sparreviken. Den sommaren var rätt regnig så filmen var rätt rolig på sina ställen. Efter filmen fick vi, i grupper, gå i skogen och svara på frågor som var uppsatta vid eldar. När det var avklarad åkte bussarna med oss ungdomar till Sparreviken. Ett band från Uddevalla "Dizzi Five" hade vi med oss, och som spelade i stugan vid Sparreviken. Korv och dricka kunde köpas där.

Vi hoppas på mera trevliga och "romantiska" (för några) resor till olika ställen.

Ledarstipendier

Barnavårdsnämnden har tilldelat bl.a. nedanstående ungdomsledare stipendier för deltagande i kurser och utbildningsresor.

Lars Nordström, KFUM, har varit på s.k. Gilwellkurs å Rockelsta och har fått ekonomisk hjälp med kursen.

Peter Ivarsson, KFUM, skall resa på läger och ledarutbildning i Wisconsin, Amerika, i juli och augusti.

Sune Nilsson m.fl. i Demokratisk Ungdom har erhållit bidrag för veckokurs i Örebro.

Lars Håkansson, SSU, har varit på Bommersvik på en s.k. administrativ kurs för ungdoms- och föreningsledare.

Maud Rundkvist, Svenska Scoutförbundet, har varit på en s.k. Treklöver-Gilwell på Kjesäter och har också fått sin beskärda del av anslagskakan.

Lokalbidrag

Barnavårdsnämnden har fördelat årets anslag 200.000 kr (1965 = 175.000 kr) till de frivilliga ungdomsorganisationerna. Nämnden har vid årets utdelning tillämpat följande maximeringsgränser:

- a) 40 % av lokalkostnaderna
- b) 25 % av skollokalkostnader o.dyl.
- c) 6.50 kr/medl. under 25 år
- d) 4.000 kr/organisation

I år har 234 distriktsorganisationer fått anslag mot 201 år 1965. Inom idrotten har 123 (84) organisationer fått 83.635 kr (61.180), religiösa 41 (38) organisationer har erhållit 59.110 kr (60.480), nykterhetsorganisationer 7 (5) 5.545 kr (4.630), politiska 13 (23) 17.355 kr (14.700), scouter 31 (35) 25.570 kr (24.680) samt övriga 19 (16) har subventionerats med 8.785 kr (9.330). Ungdomsorganisationerna redovisar i lokalutgifter under förra året (kvalifikationsåret) 953.322 kr mot 796.512 kr året innan.

Redaktören

sitter och funderar över det där med den ökade fritiden. Är det en verklighet eller en myt? Åtskilliga av oss går omkring och tror, att modern teknik, datamaskiner och atomreaktorer gett oss en större fritidskaka än tidigare att bita i.

I slutet av 1800-talet hade vi väl omkring 70 timmars arbetsvecka, ja, det vill säga alla som då var med. Nu jobbar vi, enligt lagstiftningsbestämmelser, 45 timmar.

Står resten av vår vakna tid till buds för som det heter rekreerande sysselsättningar med ett meningsfullt innehåll? Amerikanska forskare säger nej. Vi själva här i gamla Svedala är väl beredda att säga detsamma.

I varje fall måste vi till arbetstiden lägga allt "extraknäckande". Jobb, som vi tar för att hålla vår s.k. levnadsstandard vid en ordentligt hög nivå. Extrajobben stjälar en hel del tid av fritiden, 22 % av de yrkesverksamma redovisade i 1960 års folkräkning 50 timmars arbetsvecka.

Det moderna tätortssamhällets gissel heter resor till och från arbetet. Storstads-civilisationen ger åtskilliga av befolkningen restider om cirka 1 eller 1,5 timme varje arbetsdag. Den tiden skulle vi vilja ha i fritid i stället men hur skall det gå till?

Genomsnittsammerikanen lär tillbringa fem timmar i veckan med reparationer, målning och liknande småarbeten i sitt hus. Och det måste han göra för ingen annan gör det, varken mot betalning eller långt mindre utan. Vi i Sverige är snart i samma predikament.

I en artikel i dagspressen läser vi om en annan ytterst intressant sak. Två timmar i veckan använder den amerikanske mannen till att hjälpa hustrun med disk och städning (avd. för kvinnans likställhet . . .). Det gör att fritidsavsnittet krymper ännu mera.

Samhällsengagemangen kräver sin tribut av fritiden. Vi måste hjälpas åt med samhällsfrågorna, och en del tar denna uppmaning på allvar. Ytterligare ett ingrepp i fritiden! Kommer härtill, att allt flera vuxna måste sätta sig på skolbänken igen för att kunna sköta sitt jobb, att avancera i jobbet och göra karriär så är man snart nere i en fritidsvolym, som enligt statistiska data hör hemma någonstans på tjugoo- eller trettio-talet.

Det tycks vara ganska onödigt att grubbla över "fritidsproblemet", i varje fall för vuxna.

Därtill har vi ju TV, räddaren, som vi tar till, när vi sitter och har tråkigt. Om inte annat så kan ju programmen inspirera till en insändare.

Och att skriva, det är både nyttigt och kul. En bra fritidsaktivitet . . .

Ungdomsledarkurs

Västerås Ungdomsråd, Västmanlands Bildningsförbund och Skinnskattebergs Folkhögskola kan även i år gemensamt erbjuda ungdomsledare i föreningar och på ungdomsgårdar inom Västmanland en fyra-veckors ungdomsledarkurs på Skinnskattebergs Folkhögskola.

Erfarenheterna från tidigare års kurser har varit mycket positiva och man kan nu bygga på flera års erfarenhet.

Man väddar till alla ansvariga ledare inom organisationerna att informera lämpliga ungdomsledare om kursen och påverka dem att sända in sin anmälan. Deltagarantalet är begränsat till 20 st. varför det är viktigt att anmälan sker så tidigt som möjligt och före den 1 juni 1966.

Rektor Stig Helmers är kursledare. Skolans fasta lärare medverkar, liksom en rad experter inom olika specialområden.

52 så var det då

I Vi allas novemhernummer 1952 skrev författaren Stig Carlsson en fängslande artikel om ämnet poesi, som fortfarande kan läsas med intresse. Vi saxar ett avsnitt:

Vilka vägar ska då prövas för att förverkliga åtminstone något av den breddning av lyrikintresset, som de flesta tycks vara ense om är önskvärt?

Jag tror inte på "popularisering" i vanlig mening. Under nu ganska många år har jag praktiskt prövat olika metoder och tillvägagångssätt inom olika folkbildningsorganisationer. Resultaten är inte entydiga och går inte att preciserat fastställa, men några detaljer tror jag mig om att kunna ansvara för.

Jag har iakttagit att redan sättet att läsa en dikt högt har betydelse när det gäller åhörarnas fattningsmöjligheter. Även den mest fulltonade dikt blir direkt outhärdlig om den läses på fel sätt, med bristfällig eller överdriven betoning, felaktig pausering etc. Det är klart att dessa moment i det muntliga framförandet är av större vikt när det gäller ometrisk, orimmad poesi än beträffande den traditionellt rimmade dikten där ju strofbyggnaden och sluttrimmen ofta ger rytmen direkt. Många gånger har jag fått det beskedet, att inte var ju det här så märkvärdigt bara dikten blir läst på "rätt" sätt. Tyvärr finns det inga patentlösningar på hur modern dikt ska läsas, men jag tror att var och en som ger sig lite tid och underkastar sig någon möda kommer fram till ett hyggligt resultat.

Är det fråga om en "svår" dikt kan det ofta vara nödvändigt att försöka analysera fram vad det är författaren velat uttrycka — men en knappologisk detaljanalys är jag ingen vän av. Varje deltagare i en sluten krets kan ju t.ex. tala om vad han eller hon känt och upplevt just inför den här dikten; sedan jämför man sina intryck och kommer ofta till förbluffande mogna resultat. Men visst måste man ta tid på sig!

Idealet är naturligtvis någon form av seminarium. Man beslutar på förhand vilka dikter som skall behandlas under ett antal kvällar, letar fram lite biografiska detaljer kring författarna ifråga, undersöker vilka tidsmässiga inflytanden författarna arbetat under, läser dikten upprepade gånger och övergår sedan till en gemensam penetrering. Vars och ens erfarenheter är olika; tillsammanantagna kan de ge något av den slutgiltiga "lösningen".

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: FRITIDSBYRÅN

Box 5134 * Göteborg 5 * Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 6:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1966

Fritidsbyråns servicecentral

öppnar igen den 15 augusti efter sommaruppehållet och välkomnar då alla ungdomsledare att ta dess tjänster i bruk.

Film

Projektörer
Bandspelare
Bildband
grammofoner och andra
tekniska och
audiovisuella hjälpmedel

Vardagar kl 15—18.30

lördagar kl 12—15

Tel. 16 34 91

Hobby

Material
arbetsblad
demonstrationer,
tips,
utställningsalster,
försäljning.

Vardagar kl 16—19

Lördagar stängt

Tel. 20 59 65

Program

Material för utlåning
bandade programinslag
arbetsblad
paketprogram
spel- och tävlings-
material
tips

Vardagar kl 15—19

Lördagar stängt

Tel. 16 34 91

Adress: Stora Katrinelund, Levgrensvägen (invid Nya Ullevi).

Kurser för ungdomsledare av olika slag arrangeras kontinuerligt.

Barnavårdsnämndens fritidsbyrå, Göteborg

